

[Elgaard.]

Riget, foreslaar den højtærede Minister at kværke. Jeg siger, at det vil Befolkningen i denne Landsdel aldeles ikke lade sig byde, men det vil ogsaa være urimeligt, for det er jo dokumenteret vedrørende alle disse specielle Seminariers særlige Tone, at der hersker paa dette Omraade et Tilholdsforhold i langt større og mere udpræget Grad, end Tilfældet har været ved andre lignende Spørgsmaal, som Rigsdagen har overvejet.

Jeg dokumenterede i Gaar — det er ikke modbevist eller kendt urigtigt fra nogen Side —, at de 98 pCt. af Eleverne ved Ranum Seminarium er fra disse Egne; altsaa, der er ikke deroppe noget Ønske om at komme til Haderslev eller Tønder eller et andet Sted længere borte, men et Ønske om at faa sin Uddannelse paa et Seminarium i disse Egne.

Nu vil man altsaa kværke dette Seminarium, som er det eneste i Nordjylland med dets 700 000 Mennesker, medens man vil placere Seminarierne i det sydlige Jylland, hvor man i Dag har et Seminarium for hver 100 000 Indbyggere. Jeg siger en Gang til, at det vilde være en saa urimelig, en saa meningsløs Ordning af disse Forhold, at det vil være ganske udelukket, at den danske Rigsdag kan gennemføre noget saadant, selv om den højtærede Undervisningsminister ønsker det aldrig saa meget.

Hvis den højtærede Minister havde foreslaaet, at Ranum Seminarium blev bevaret som enkeltsporet Seminarium, og at det nye dobbeltsporede Seminarium blev bygget i Aalborg f. Eks., vilde der have været en lille Smule Ræson i Forholdet (*Undervisningsministeren* [Borgbjerg]: Men ingen Besparelse!), men saadan som den højtærede Minister har foreslaaet det, er det urimeligt, urimeligt ud over alle Grænser.

Den højtærede Minister siger, hver Gang der fremføres Argumenter, hvis Rigtighed heller ikke han kan underkende, nede fra sin Plads: Besparelser! Jeg vil gerne sige til den højtærede Undervisningsminister, at selv en Besparelse i de aarlige Driftsudgifter paa 100 000 Kr. skal der jo kun forholdsvis forsvarlige Fejlregninger til for at borteliminere, og det samme vil gælde til Punkt og Prikke med Hensyn til Bygeomkostningerne, hvor der regnes med en Besparelse paa ca. 150 000 Kr.

Hvor er det et mærkeligt Omslag, der er sket, naar man ser paa dette Lovforslag! Indtil lige før Genforeningen havde vi i dette Land 4 Statsseminarier, alle sammen Landseminarier. Det var de 4 Landsemi-

narier, vi har i Dag. Det var Statens. Alle Købstadseminarierne var private. Umiddelbart før Genforeningen overtog Staten Ribe Seminarium og senere Haderslev og Tønder Seminarier, og dermed rykkede Statens Antal af Seminarier op til at være 7, medens Købstadseminarierne var op imod Halvdelen. Nu møder Undervisningsministeren med et Forslag om at afskaffe de 3 af de Statsseminarier; der, lige fra Staten har taget sig af disse Forhold, har været Statsinstitutioner.

Man plejer at sige: Gammel Kærlighed ruster ikke. Jeg skal love for, at den højtærede Undervisningsministers gamle Kærlighed til Statens traditionsrige hundredaarige Lærerskoler er rustet, saa det batter noget. Jeg tror ikke, den nye Kærlighed til de nye unge Statsseminarier er saalevende, saa stærk, at den kan bære Lovforslaget frelst gennem den danske Rigsdag.

Jeg paaskønner den Forstaaelse, det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen lod komme til Udtryk, af de Vanskeligheder, der vil opstaa i en Kommune, naar den berøves en saadan Institution, som den har haft gennem saa mange Aar. Det vil vel være lidt vanskeligt — i alt Fald har jeg ikke hørt hverken af den højtærede Undervisningsminister eller fra anden Side, hvordan man vil gøre det — at give disse Landsbykommuner Erstatning for det, man berøver dem, hvis Lovforslaget gennemføres.

Til det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, som slap saare let forbi mig vedrørende Spørgsmaalet om Ranum Seminarium, idet det ærede Medlem citerede 6—7 Linier fra Sorø Amtstidende, vil jeg sige, at det Argument gør ikke stort Indtryk paa mig, idet der, saa vidt jeg hørte, i den første Linie af det, det ærede Medlem læste op, stod, at vedkommende Blad kendte ikke Ranum; og jeg maa da have Ret til ud fra dette at sige til det ærede Medlem, at saa taler dette Blad om Spørgsmaalet Ranum Seminarium, som den blinde taler om Farverne. Jeg vil jo ikke mene, at det ærede Medlem vilde have fundet, at det var den Argumentation, han kunde respektere, hvis den samme Argumentation var blevet rettet imod ham, og derfor vil jeg heller ikke respektere den som fyldestgørende Dødsdom over Ranum Statsseminarium.

Dette Lovforslag har jo i Pressen faaet de mest mærkværdige Betegnelser; et konservativt Blad kalder det en Slagterilov, et andet Blad har talt om de strangulerede Statsseminarier, voldsomme Udtryk,